

Hàng ngày tôi kêu gọi cả thế tuồng Ngô đình Diệm và giúp nước...

từ Chicago, Illinois, tôi về đến Sài Gòn ngày 24 tháng 8, 1954 ...

Nội dung của bài nói chuyện hôm nay là những sự kiện hay những biến cố quan trọng nhất đã đưa đến sự hình thành ra Đế quốc Cộng hòa của miền Nam VN (1956-1963), mà cái ID của nó là Hiến Pháp năm 1956, cũng là phần kết của bài này.

Hàng ngày tôi kêu gọi cả thế tuồng Ngô đình Diệm (NDD) và giúp nước, từ Chicago, Illinois, tôi về đến Sài Gòn ngày 24 tháng 8, 1954 và liên sau đó vì thời cuộc đưa đẩy, thế tướng NDD đã đưa tôi vào những địa và, nếu gọi được là địa và hay đúng hơn là công vụ, để tôi thành ra chức nhân cho những sự kiện tôi muốn ghi lại ra đây. Những sự kiện tôi trình bày sau đây có ba giá trị khác nhau: là chức nhân, không chức nhân những biến cố thật chính xác và một ít chuyện không biến cố, quý vị sẽ phân biệt được 3 giá trị khác nhau đó.

1.- Công vụ thật nhất. (Pháp tá Bí thư của thế tướng NDD)

Đầu tiên tôi tạm thời thay thế anh Võ văn Hối là bí thư của Thế tướng, để anh tạm thời giữ chức Chánh văn phòng, thỉnh lĩnh bề trông. Ba ngày đầu tôi ăn ngủ trong dinh Gia long, sau được đưa ra ngủ nghỉ khách sạn Kinh hoa, Chợ lớn, nhưng luôn luôn về dinh Thế tướng ăn cơm trưa và tối cho đến khi Thế tướng cho lệnh bề Tài chánh cấp cho villa số 140, đường Hai bà Trưng, SG. Cho nên tôi may mắn làm việc bên Thế tướng cho đến ngày 10 hay 11 tháng 10, 1954. Chính trong thời gian ngắn ngủi 45 ngày này đã xảy ra biến cố Nguyễn Văn Hiến, Tổng tham mưu quân đội Quốc gia VN muốn đảo chánh.

Để dễ hiểu rõ biến cố này thì tôi nghĩ cũng nên nhắc lại, trước đó, ngày 16, tháng 6, ông Ngô đình Diệm được Quốc trưởng Bảo Đại bổ nhiệm làm thế tướng, lập nên các VN thay thế chánh phủ hoàng thân Bửu Lộc. Thời điểm khi bổ nhiệm NDD, Quốc trưởng Bảo Đại (BD) có hội kiến với bề Ngoại giao Mỹ và cũng có thế với chánh phủ Pháp nữa, vì Pháp dù có thua trận ở Điện Biên phủ trong tháng 5 rồi, nhưng vẫn còn nắm quyền Ngoại giao và Quốc phòng VN với một đội quân viễn chinh dù đã thua trận nhưng vẫn còn hùng hống, đang khi anh em NDD lại có tình là chức Pháp.

Cũng chắc chắn là chánh phủ Hoa Kỳ không có liên quan trực tiếp gì đến chuyện bỏ nhiệm vụ, vì dù ông Diệm có bỏ ba Hoa Kỳ gần 3 năm đi nữa, ông có quen thân với nhiều người như vậy có thể nói trong chánh phủ Hoa Kỳ, nhưng thật ra Hoa Kỳ chưa nghĩ đến chuyện thay thế Pháp ở Đông Dương, cho đến khi chấm dứt với Nga/Tàu ở hội nghị Genève trong tháng 7, 1954.

Sau khi dứt bỏ nhiệm vụ, bắt chấp lệnh can gián của ông Ngô đình Luyện ở Pháp và ông Ngô đình Nhu ở VN, Thủ phạm Trịnh Minh Thế ở Sài Gòn ngày 26, cùng tháng 6, 1954. Tổng liên đoàn Lao công VN cũng đến đón tiếp, nhưng số người đến phi trình TSN chưa đến 500. Bốn ngày sau Thủ phạm bay ra Hà Nội để xem xét tình hình và tiếp xúc chánh khách ngoài Bắc, đến rồi trở về Sài Gòn thành lập Hội các, ra mắt ngày 7 tháng 7, 1954: Thủ phạm kiêm bộ Quốc phòng và Nội vụ. Chánh phủ chưa kịp làm gì thì ngày 20 cùng tháng Hiệp định Genève ký kết giữa Pháp và Việt minh (VM) thoả thuận, toàn dân được khóc được, có hòa bình hay đúng hơn chỉ là đình chiến giữa hai phe, nhưng đất nước lại bị chia đôi. (1)

(1) Ngày 21-07-54, đang khi Thủ phạm Eisenhower họp báo để giới thiệu thích hiệp định Genève cho quốc dân Mỹ, thì ngoài đất nước có một nhóm sinh viên VN bị u tình lên án các chính quyền quốc chia đôi đất nước của họ. Hôm sau ở trình trình sự Liên hiệp quốc (UN), New-york, cũng có một nhóm sinh viên VN bị u tình, đông hơn. Cả hai cuộc bị u tình đều do ĐVL, ĐTC & HVL tổ chức, hình HVL có lên báo, lên T. 55 năm sau nhìn lại...

Bao nhiêu vấn đề chánh trị xã hội của văn hóa...đều đến với miền Nam với 36,000 quân viễn chinh Pháp và trào lưu Bắc kỳ di cư chủ yếu gồm CS bắt đầu, người Pháp đoán là khoảng 60,000 người, Thủ phạm Trịnh Minh Thế hy vọng 100, 000... không dè trào lưu chủ yếu gồm CS bắt đầu phát nổ thối lũ, quá số tuồng tượng của miền người, nghĩa là trong vòng 300 ngày do Hiệp định Genève qui định số người Bắc kỳ di cư lên trên 860,000. Thủ phạm vui bao nhiêu thì càng lo nhiều hơn nữa...

Khi về đến VN, tôi cảm thấy rõ ràng tình trạng quá yếu kém của chánh phủ NĐD cũng như uy tín của tân Thủ phạm quá thấp. Không thấy chánh phủ Bộ u Lũch bàn giao lại cái gì, ngoài cái dinh Gia long và số Nội dịch với năm bảy chiếc xe cũ kỹ, không có một tí ưu đãi cạnh gác. Thủ phạm kiêm bộ Quốc phòng, mà không có quân đội, bộ Nội vụ không có Công an Cảnh sát, trong lúc đô thành Sài Gòn - Chợ Lớn là Bình xuyên, miền Tây Nam kỳ lúc thì là Hòa hảo, miền Đông là Cao đài, quần chúng người Nam nghe nói đến NĐD, nhưng không biết NĐD là ai. Ngoài ra sau lưng Thủ phạm Ely, Cao ủy Pháp là cả một tập đoàn thối nát dân đang hồi quy phục, hồi cố tài sản như bù nhìn chỉ có. Trong lúc người Mỹ mới nhẩy vào chánh phủ VN chưa có một chút trình độ rõ ràng... Tất cả một lũ, xã hội miền Nam đang ở trong một tình trạng vô cùng hỗn mang gần như tuyệt vọng, vô phương cứu vãn. Dù luận Quốc tế cho chánh phủ NĐD không thể quá 6 tháng.

Ông tước vị 1 của Thủ tướng NĐD là phải nắm lấy quy định hành, là thủ tướng kiêm Quốc phòng, cho nên đưa ông phải nắm quân đội. Tham mưu trưởng Nguyễn Văn Hinh (vợ đẻ mẹ đẻ nhiên là dân Pháp), cần phải thay thế. Và chính tướng Hinh là khai chiến trưởng, ngày 09-09-54 chỉ trích Thủ tướng trên đài phát thanh Pháp Á do anh Phan Cao Phái (anh của chú Minh Châu bên của người viết) quần lý và đòi cải tổ chánh phủ. Thủ tướng Diệm phản pháo ngay, ngày 11-09-54 chỉ thị tướng Hinh phải đi Pháp trong vòng 24 tiếng, gọi là để khảo sát thực địa quân đội Pháp trong vòng 6 tuần. Tướng Hinh tức giận và vợ nên đưa quân đội trong tay mình để làm loạn, mưu đồ oanh tạc, cho 1 tiểu đội đi thị sát giáp chiến chung quanh dinh Độc Lập (mới được Cao ủy Ely giao trả quyền trưởng) và a hăm dọa, và a chửi bới, cùng một lúc cho đài phát thanh quân đội ra radio cáo chánh phủ nào là để tài, nào là tham nhũng v.v. (Nhưng đêm đó tôi ngủ trong dinh Thủ tướng, sẵn sàng để Thủ tướng xuống nhậm chức thông điệp viên và đi đêm với CIA Mỹ, khi đi tá Lansdale từ Manila qua VN, đóng đô ở hẻm đêm Ma Cabane, trước cửa của vườn Tao đàn, cách dinh Thủ tướng một con đường. Đi tá Lansdale có nhiệm vụ giúp chánh phủ NĐD (nên đến tính hình). Nên các NĐD sắp xếp để đến nơi, vì ngày 20-09-54, 9 trên 18 bị trưởng yêu bóng vía để đến thực địa. Nên lưu ý là cuộc kháng chiến đang xảy ra đúng lúc cuộc Bắc kỳ đi cứu bắc phát như lũ lụt sông Hồng, CS Hà Nội chiến đấu, đe dọa, bắt cóc, thiêu...v.v không biết.

Nhưng với sự hợp tác chặt chẽ giữa CIA và tòa Đại sứ Mỹ, Thủ tướng NĐD giữ quy định được cuộc kháng chiến do tướng Nguyễn Văn Hinh gây ra, nhưng không phải là không đòi hỏi hết: đi sứ Heath cho tướng Hinh biết là nếu có để oanh tạc trong tình thế này thì Mỹ sẽ cúp viện trợ quân sự ngay, đang khi đi tá Lansdale tìm cách tách tướng Hinh ra khỏi tham mưu của ông ta là 2 nhân viên phòng nhì của Pháp, Lansdale biết hai sĩ quan này hai vé máy bay đi Manila du hí năm ngày.

Qua tháng sau, 1954 thủ tướng NĐD cắt chức tướng Hinh và bổ nhiệm tướng Lê Văn Thọ lên thay. (Cũng là lúc thủ tướng NĐD gọi tôi qua Bộ Tài chánh có công tác khác, nên nhưng chuyện sau đây tôi không phải là chứng nhân, nhưng biết được rõ ràng.)

Đại sứ Heath và tướng O'Daniel, trưởng đoàn cố vấn quân sự Mỹ, là yêu cầu thủ tướng Diệm nên giữ tướng Hinh lại trong quân đội. Ông Diệm từ chối. Trưởng sứ cũng nói rằng của Thủ tướng, đại sứ Heath thay đổi thái độ, từ bỏ ra thù ngay và gọi đến tin từ Washington, cáo thủ tướng là bắt tài, không có khả năng dung hòa...cần phải thay đổi.

Nhưng lúc bấy giờ tướng Eisenhower và Hội đồng an ninh Quốc gia, của đa số Lập pháp viên Quốc hội là ủng hộ nên thủ tướng Diệm có thể lãnh đạo mặt trận chiến Cộng ở Đông nam Á châu, nên hoàn toàn bác bỏ đề nghị của đại sứ Heath và Tổng thống Eisenhower gọi đến sứ qua thay thế là tướng Collins, bên thân tín của ông. Để sứ Collins đến Sài Gòn mang theo bức

thực a Tước ông M xác nhận ông h mất mình Th tước ông NĐD và mu n th o lu n v i Th tước ông m t ch tước ông trình vi n tr kinh t quân s qui mô h n.

Như ng i không dè tước ông Collins và tước ông Ely là huynh đ chi binh t Đ nh Th chi n. Tại h i là đ c s M b Cao y Pháp chi ph i hoàn toàn, ngày m t ngày hai tu ng Collins thay đ i thái đ đ i v i Th tước ông NĐD, có nghĩa là ông h m u đ “Di m must go” mà th c dân Pháp đã dàn đ ng t 4, 5 tháng nay.

Ngày 08-12-1954, hai tước ông Collins và Ely vào dinh Đ c l p chính th c đ ngh v i Th tước ông NĐD nên b nhi m Phan huy Quát làm b tr tước ông Qu c phòng và B y Vi n làm b tr tước ông N i v . T t nhiên Th tước ông NĐD t ch i và ph i t ch i, vì n u ông ch p nh n thì ch ng hóa ra ông ch u thua và m t g n h t quy n hành - Qu c phòng và N i v là hai b quan tr ng nh t c a chánh ph nên ông đã kiêm nhi m - đ cho ng i M , qua ông Quát, Đ i vi t và ng i Pháp, qua B y Vi n, tước ông c p tha h gi t đây.

Th là i kh ng ho ng! Collins còn c c đoan h n n a. là đ ngh v i Washington: Nên đ a B o Đ i v , đm Phan huy Quát lên làm th tước ông thay th NĐD và ban hành tình tr ng kh n tr tước ông, t p h p các l c l tước ông qu c gia đ th ng nh t hành đ ng. N u không th c hi n gi i pháp n y đ c, thì t t h n M nên rút ra kh i VN.

Không dè tước ông Collins i đ t khoát đ n th . Trong quan h gi a Collins và Ely, làm nh có bóng m t ng i đàn bà, tôi không rõ l m nên không nói ra đây. Tuy nhiên trong kh ng ho ng n y tôi bi t rõ m t vi c, ai là ng i đã giúp chánh ph M kh i sai l m tr m tr ng, đó là Th tước ông ngh sĩ Mansfield. Nh n đ c c phúc trình và đ ngh đ t khoát, n u không nói là c c đoan hay ngu xu n c a đ c s Collins, TT Eisenhower, H i đ ng An ninh Quốc gia và Foster Dulles, b ngo i giao, h i nhau i, h t s c hoang mang, nh b m t búa b vào đ u, tóa h a tam tinh, nên ph i kêu g i đ n ý ki n c a bên Dân ch đ i l p, mà ng i có th nh t là Th tước ông ngh sĩ Mansfield: TNS Mansfield đ n tòa B ch c góp ý: Ông Di m là m t tích s n mình v a thu nh n, dù có nh bé cách m y đi n a thì cũng là m t tích s n, t i sao mình ph i phiêu l u đi đ i v i nh ng giá tr khác, mà mình mù t t không hi u bi t hay ch a hi u bi t m y may gì h t.

Th là Th tước ông NĐD i th ng, t t c chánh ph M đ u ch p nh n ý ki n c a TNS Mansfield vì là khôn ngoan nh t và ngày 14-12-54 chánh ph Hoa k ch th cho tước ông Collins: Trong tình th hi n nay, không có m t ch n l a nào khác h n là t i p t c vi n tr cho VN và ông h Th tước ông Di m.

Nhäng chäa hät, täng Collins väi thäc dän Phäp cän quäy näa, mä näng nä quyät liät nhät lä bäy Viän, Bänh Xuyän.

2.- Công vä thä hai. (Công cän äy viän bä Täi chänh)

(a) Tiän.

Cuäc khäng hoäng Nguyän vän Hänh giäi quyät chäa xong hay gän xong (10-10-54) thäi thä täng NäĐĐ gäi täi qua bä Täi chänh đä giäp bä träng Trän häu Phäng, cäng lä bän thän cäa täi tä khi cän ä Paris, läm Cäng cän äy viän, đä häng ngäy theo däi đän tiän Hiäp đänh Paris, mäi häp läi đä thay thä Hiäp äc Pau, cäng cä nghäa lä phä đänh tät cä nhäng kät cäa Hiäp äc näy. Nhä đäng läi đät khoät cäa thä täng Mendäs-France nhä ä Häi nghä Genève (20-07-1954) , trong mät thäi gian kä läc häi nghä Paris kät thúc, kät giäa 4 näc đäm 30 thäng 12, 1954: Phäp nhän nhän toän vän chä quyän täi chänh vä tiän tä (häi đäoi) cäa 3 näc Viät-Miän-Läo vä cho thi hänh viäc bän giao ngay trong väng 3 ngäy, täc lä ngäy 02-01-1955.

Tä räy viän trä quän sä, kinh tä, nhän đäo cäa Mä vä cäc näc sä đä thäng väo tay VN, khäng phäi qua tay Phäp näa. Nhä theo däi đän tiän cäa häi nghä Paris rät sät– ngäy 23 hay 24 thäng 12-54, bä Täi chänh nhän đä cä đän tän cäa phäi đän VN do äng Duäng tän Täi cäm đäu, đä i khäi “hoän toän thäng läi vä sä kät thúc trong väng 7 ngäy”, vä äng bä träng Täi chänh dänh cho täi cäi dänh đä đä cä mang đän tän näy väo tränh Thä täng, cäng giäi thäch cho tä thä täng biät rä nhäng kät quä tät đäp cäa Hiäp đänh Täi chänh ä Tiän tä ä Paris) - nän träng đä näm bäy ngäy bä Täi chänh, do đä nghä cäa täi đä giä läi đäu cä mät ngän phiäu 15 triäu đä cäa bä Ngäai giao Mä viän trä chuäng tränh di cä Bäc kä, chä qua mäi ngäy sau bä väo träng mäc VN ä mät ngän häng Mä bä Täi chänh tä do chän läy, hän lä phäi bä väo träng mäc VN ä Phäp quäc Ngän häng (Banque de France) nhä träng kia.. Đä cä läp täi chänh vä nhät lä tiän tä (häi đäoi) lä tä đäy. Tä đäy chänh phä VN đä cä toän quyän tä chäc cäng nhä quän läy täi chänh vä tiän tä cäa mänh.

Träng đäy Phäp đä viän trä cho cäc giäo phäi xäy đäng läc läng quän sä tät cä trän đäi 20 ngän quän, khäng phäi chä cä khäi giäi thäi mä cän cä mät sä tiän mät khä quän träng khäc näa. Tä đäu näm 1955, Phäp sä ngäng viän trä vä cäc giäo phäi cän viän trä phäi đän väi chänh phä NäĐĐ. Chänh yäu tä tiän ä đäy, dä khäng phäi lä yäu tä duy nhät, nhäng lä yäu tä quän träng nhät đä đänh đät läy thäi đä cäc giäo phäi đäi väi chänh phä NäĐĐ vä giäp chänh phä NäĐĐ thäng nhät quän đäi quäc giäa VN, chä mät tänh träng sä quän do thäc dän Phäp cäu tä o tä 9 näm qua.(2)

(2) Ngäy 14-01, đäi tä Ngä vän Huä, thäm mäu träng cäa tuäng Trän vän Säai, Häa häo đäm 3,500 vä väi quän đäi quäc giäa. Ngäy 13-02-55 tuäng Tränh mänh Thä, Läc läng Khäng chiän

Liên Minh Quốc gia Cao đài đem 5,000 quân vào với thủ tướng Ngô Đình Diệm. Ngày 10-03-55 Thủ tướng Ngô Đình Diệm, Lữ c lữ ng Hòa h o Quốc gia đem 5,000 quân và ngày 31 cùng tháng tướng Ngô Đình Diệm thành Phú ng, Tướng t l nh Quân đ i Cao đài đem toàn quân l c c a mình vào theo thủ tướng Ngô Đình Diệm. Tướng Ngô Đình Diệm, Lữ c lữ ng Dân xã Hòa h o, t 23 tháng 2 đã h a đem 8,000 quân vào, nh ng ph i đ i qua thág 5, khi thủ tướng Ngô Đình Diệm p xong l c lữ ng BX m i ch u thi hành l i h a.

(b) T i n

Trên đây là h u qu tích c c xây d ng uy tín và c ng c quy n hành c a Thủ tướng. Thủ tướng Ngô Đình Diệm kh i s đ c các giáo phái ng h , mà sau l ng các Giáo phái là c m t kh i dân chúng mi n Nam. Đ r i qua ngày 01-01-55, Thủ tướng ký ngh đ nh ch m đ t đ c quy n Đ i th gi i (c b c) và Bình Khang (đ đ m) c a Bình xuyên, t c là tr c ti p phá vào ngay ngu n tài chánh kh ng l , n u không nói là duy nh t c a l c lữ ng Bình xuyên. Giám ti p ngu n tài chánh c a Quốc tr ng BĐ ngày m t ngày hai ph i c n ki t: tr c đây m i ngày BX ph i đóng h i ch t cho Quốc tr ng BĐ đúng 1 tri u đ ng, theo h i xu t th i đó là trên 28,500 M kim. (T lâu Quốc tr ng BĐ đã có m t đ i s ng vu ng gi i kiem Playboy t i lâu đài Thorenc Cannes; Nam ph ng Hoàng h u có tàu (Yatch), BĐ có m y xe Sport hi u Ý.)

Có ph i đây là m t y u t trong nhi u y u t tiêu c c b t bu c Quốc tr ng BĐ nghĩ đ n chuy n c t ch c NĐD, đ cho b y Vi n lên thay, th h i?

(Nói v t i n, tôi mu n nh c đ n m t tr ng h p ghê g m h n. Sau tu n l vàng (1945), HCM dùng m t s vàng l n, đ i m i hình th c, đ mua chu c hai tướng Tàu là L Hán và Tiêu Văn - do Thủ ng ch Tướng gi i Thủ ch sai qua VN đ gi i gi i quân Nh t cùng m t lúc h u thu n các l c lữ ng qu c gia nh VNQD đ ng, Đ i vi t Cách m ng...- đ hoàn toàn b r i các đ ng phái qu c gia, cho Vi t minh l y th th ng phong và sát h i các đ ng phái qu c gia, c p l y chính nghĩa gi i phóng dân t c, đ c quy n yêu n c, đ c quy n kháng Pháp).

3.- C ng v th ba. (Bí th Liên k b C n lao Nhân v CM đ ng)

Sau khi gi i quy t kh ng ho ng tướng Hình xong và đ c tin tranh thủ thủ ng l i giành đ c Ch quy n tài chánh và t i n t , Thủ tướng Ngô Đình Diệm ng l Giảng sinh r t vui vào l c quan h n. Tôi đ c Thủ tướng gi i đ n tham d l Giảng sinh, n a đêm ngày 24 tháng 12, năm 1954, đ c

từ chức ngoài sân sau dinh Địch lập. Và nhất là vinh dự được Thủ tướng đích thân chờ đón tôi ngay ở hàng ghế đầu, ngay sau ông cha ông. Sau đó còn cho riêng tôi một món quà Giáng sinh đáng giá ngàn. Bởi đâu ông đã nghĩ đến chuyện giao cho tôi quy định hành Vi phạm hời đỏi Quốc gia (VHĐ) từ giờ đến đêm hôm đó?

Trong 4 tháng đầu năm 1955, ngoài VHĐ, phần lớn tôi đã thì giờ và tâm trí vào công trình văn hóa của anh em chúng tôi, là trường Bách khoa Bình dân, khai giảng ngày 15, tháng 11, 1954. Về đầu hành một trường có trên 1,200 học sinh, với giảng dạy 2 lớp tại, từ 6 giờ 30 đến 9,00 giờ, tôi không trực tiếp liên hệ với những biên chế hay số kiến lập xã ra cho VN lúc đó nữa.. Tuy nhiên, dù không chấp nhận kiến, tôi vẫn theo dõi luôn và được biết rõ những chuyện sau đây.

- Ngày 12-01-55 thu xếp công Sài Gòn được giao trả cho chánh phủ NĐD.

- Cùng ngày 12-01-55, tướng Agostini Pháp bàn giao toàn quyền quân lý quân đội VN cho tướng Lê văn Thọ.

Đến đây thì Thủ tướng NĐD xuất hiện rõ ràng như là một nhân vật có đủ khả năng tranh thủ được toàn vẹn cho Quốc gia. Những thủ tục dân Pháp và tay sai của chủ bực. Bởi họ chính là chính Quốc gia trước Địch lập cho chúng ta, nếu không nói là được lừa dối chúng.

Nên Địch và Pháp thúc đẩy một trường Thủ tướng nhất Toàn thể Quốc gia ra đời, là ngày 03-03-1955: ngoài Cao đài, Hòa hảo, Bình xuyên còn có Bs Nguyễn tôn Hoàn, Địch vị trí miền Nam, Phan quang Đán, được Dân chúng, Hào hảo từ... Hào pháp Phạm công Túc được Địch lập lãnh đạo một trường..

Phần của Hoa thán: Không thể chỉ tiến mà để Pháp thao túng chánh trường VN, nên ngày 08-03-55 TT Eisenhower tái xác nhận ông họ NĐD và báo sao gửi Địch, gián tiếp khuynh cáo được thủ tục bán xe, gây khó khăn cho NĐD nữa và khuyên Thủ tướng NĐD chấp nhận đòi hỏi của một trường và báo các các giáo phái nên rút khỏi một trận. Những báo áp lực của Bình xuyên và Địch các giáo phái không nghe theo lời.

Ngày 21-03-55 Mặt trận giải phóng cho Thế tướng NĐD: trong vòng 5 ngày, phải cải tiến các theo mô hình nhân sự của Mặt trận. Thế tướng NĐD mới vào hội với ông, nhưng ông dứt khoát từ chối.

Mà sáu ngày sau (27-03-55) ông còn cho lệnh đưa tá Đệ cao Trí đánh chiếm bỏ chức huy Công an Cảnh sát do BX nắm giữ.

Thế là chiến tranh giữa hai thế lực NĐD có quân lực Quốc gia đang hùng và BX có Pháp hậu thuẫn đã khởi sự và hai bên có chiến đấu tháng đầu xuân bắt đầu đánh lẫn, cũng gọi là hỗn chiến.

Cũng là lúc, ngoài cái nết văn hóa (trường Bách khoa Bình dân) và cái nết chuyên môn (Viện Hối đoái Quốc gia) tôi mang thêm cái nết chánh trị nữa. Đầu tháng 04, 1955, ông Ngô đình Nhu, Tổng bí thư Công lao Nhân văn Cách mạng đường (CLNVCM) đã giao hay là nhét tôi đường ra phát triển đường CL (Công lao) trong Nam và tôi đã nhận lãnh, một cách tự nguyện, nhưng hốt lòng theo truyền thống của gia đình "là làm cái gì phải làm đến nơi đến chốn, không làm thì thôi" và tôi đã khước từ ngay, là thành lập Liên kết Nam Bắc Việt, bí thư là Chí nguyện,

Đến lúc cuộc kháng chiến đang Bình xuyên đến nơi gây chiến nhứt, nghĩa là có đánh nhau, có đổ máu... là chiến hạm thiêu (Baptême du Feu) cho Liên kết Nam Bắc Việt và một thành lập với một tiểu đoàn chiến đấu và đầu não, gồm 8 thành viên. Nhưng với bao nhiêu đó Liên kết đã tích cực kháng chiến đánh Bình xuyên, bắt chấp thiến quân lực Liên kết đã đi rồi khắp các nơi ở đường Sài Gòn/ Chợ Lớn và Gia định cả ngàn tờ "hịch" tờ cáo thị ác của Bình xuyên trong 8 năm qua. (Toàn là sự thật, không một chút tuyên truyền láo).

Và như chúng ta biết, bị nếm Bình Xuyên lôi kéo theo sau sự kiện Truật pháp Quốc truật Bảo Đại. Lôi thêm một chiến hạm nữa cho Liên kết tiếp sự nhún tay vào chánh trị, là giúp củng cố chánh quyền NĐD và giúp công xây dựng nên móng cho tòa nhà Đệ nhất Cộng hòa của miền Nam VN, luôn luôn không quên nhưng cán bộ CS để lại miền Nam. (Vì thế mà Liên kết với bộ đồ thành Sài Gòn/Cholon đường tâm vào các tỉnh miền Tây).

Trên đây là hai bị nếm chiến sự quan trọng mà với sự hèn hạ của một con người, cá nhân tôi cũng không với bí thư Liên kết Nam Bắc Việt, dù muốn dù không cũng đã trở thành chiến nhân như nhiều nhân chiến khác, nếu không nói là trực tiếp tham gia vào nhưng bị nếm chiến lược VN trong kho tàng thời gian đó.

Tiếp tục chế độ độc tài quân nhân Bình xuyên, sau khi cải tạo Nội các (24-04-1955) có sự tham gia của Hòa hân (Trung tá ông Trần Văn Soái và ông Luật sư ông Trần) và Cao Đài (Thiếu tá ông Nguyễn thành Phóng), ngày 25 tháng 4, 1955 Thủ tướng NĐD ra sắc lệnh cách chức Lai Văn Sang, Tổng giám đốc CS Quốc gia. Như thế là tước Bình xuyên vào vách tường. Cũng là lúc đó có Collins vì quá bất mãn với Thủ tướng NĐD nên đi về Washington để báo cáo về vấn đề ông cho các Chánh phủ Mỹ chuyển hàng 180 triệu, tức là "Diệm must go" cho kế hoạch, và làm nên ông thành công. Rõ ràng tòa Đại sứ Mỹ ở Sài Gòn đang về phe Thủ tướng Pháp là tướng Ely, Bộ Ngoại giao...hơn là phe Quốc gia của Thủ tướng NĐD.

Ba ngày sau là ngày 28-04-55, BX a) khai chiến, pháo kích vào dinh Độc Lập. Cùng một lúc, BĐ giải tán dần dần b) triệu ông Diệm và tướng Tô qua Pháp để tướng trình về tình hình trong nước và c) bắt nhiệm Thủ tướng Nguyễn Văn Văn, tướng Lâm Ngập lâm quân Đalat làm Tổng tư lệnh quân đội Quốc gia VN thay tướng Nguyễn Văn Hinh, để các toàn quyền sẽ đem mọi phụ kiện của chính phủ để giữ quy tắc cuộc tranh chấp giữa tướng Diệm và các giáo phái. Lưu ý: Ba sự kiện a,b, c ghi trên hoàn toàn ăn khớp với nhau. Cùng ăn khớp với vấn đề ông thành công của tướng Collins ở Wahington, "Diệm must go".

Đặc biệt lưu ý đến chi tiết này: Thay tướng Hinh, tức là hoàn toàn phủ nhận quy định hành của Thủ tướng, coi chuyển Thủ tướng NĐD bắt nhiệm tướng Tô như "ne pas". Như thế chế độ hóa ra là chế độ của Thủ tướng rồi còn gì nữa? Chuyển triệu Thủ tướng qua Pháp, không với ai khác mà là với tướng Tô, vậy để tướng bắt nhiệm tướng tham mưu Quân đội Quốc gia VN.. Đúng là một tiểu xảo chính trị bất xứng.

Đặc biệt của Quốc gia trước BĐ, Thủ tướng Diệm đã khôn ngoan, tìm được một lực lượng vô song để đem ông đưa về Quốc gia, không còn là Quốc gia của một nước, của Quốc dân nữa mà là để đi đến cho một tập đoàn Thủ tướng dân tộc hùng hậu. Lực lượng vô song nói đây là Quốc dân.

Một điều cần nói đây là khi Thủ tướng đi tìm một lực lượng vô song đó không phải là không có cả với của CLNVCM đang, lúc đó là ai? Là Ngô đình Nhu, là Trần quốc Bảo, Trần trung Dung, Trần chánh Thành, có cả BS Bùi kiển Tín và ai ai nữa...cả nhóm Tinh thần, trong đó có Bs Huỳnh kim Hân. Biết rằng tất cả những nhân vật này không một ai gia nhập Cộng sản, những ông đưa chấp nhận chế độ trước của ông Ngô đình Nhu và do ông Nhu chỉ phải theo đường hàng Cộng sản của ông..

Vì đó mà Thủ tướng NĐD chấp tục triệu tập các Chánh phủ và Nhân sĩ Quốc gia, ngày hôm

sau là ngày 29-04-1955, đề xin ý kiến: Nên tuân lệnh Quốc trưởng B&Đ tri&u qua Pháp hay không? Nh& th& t&c là mu&n đ&t H&i ngh& tr&c m&t s& ch&n l&a đ&t khoát: B&o Đ&i hay là Ngô đình Di&m ?

đây tôi mu&n nói đ&n tính cách đ&i di&n bao quát c&a H&i ngh&, ch&a bao gi& mi&n Nam có m&t H&i ngh& g&m đ&i di&n c&a nh&ng 18 đoàn th& n&u không nói là chính đ&ng và có nh&ng 34 nhân s& tên tu&i. (3)

(3) 18 chánh đ&ng là: - M&t tr&n Qu&c gia Kháng chi&n VN – VN Ph&c qu&c h&i – Thanh niên Quốc dân Xã VN –VN Dân ch& Xã h&i – Phong trào tranh th& Đ&c l&p VN –Ph&n Qu&c dân xã VN – VN C&n lao Nhân v& Cách m&ng đ&ng – T&nh đ& Ph&t giáo đ& VN – T&ng Liên đoàn Lao công VN – Phong trào Dân chúng Liên hi&p VN – Phong trào Cách m&ng Qu&c gia – T&p đoàn Công dân – Nhóm Tinh th&n – Xã h&i Công giáo – Thanh niên Dân ch& VN –C&u Chi&n sĩ Kháng chi&n VN – Nghi&p đoàn Ký gi& VN – H&i t&ng tr& Đ&ng bào Ngh& T&nh /Bình. R&t ti&c là không còn đâu có danh sách 29 nhân sĩ. Trong s& nh&ng nhân sĩ n&y tôi quen thân v&i BS Hu&nh kim H&u và ông Hu&nh minh Y, b& v& anh Hu&nh sanh Thông và anh D&ph&c Long và năm ba nhân sĩ n&a, toàn là ng& i Nam k&.

Nh& th& có th& kh&ng đ&nh tính cách đ&i di&n bao quát c&a dân mi&n Nam. Dù bi&t r&ng có nh&ng đ&ng chánh tr& ch& có vài ba ch&c đ&ng viên và không có m&t cây súng trong tay đ& đánh Pháp và ch&ng CS Vi&t minh. Tuy nhiên cũng đ&c c& năm b&y đoàn th& chánh tr& có th&c l&c, nghĩa là có c& ngàn n&u không nói là m&y ch&c ngàn đ&ng viên và có năm b&y ngàn cây súng. Đó là VN Dân xã đ&ng Hòa h&o do bí th& Nguy&n b&o Toàn (Nguy&n giác Ng&) đ&i di&n, VN Ph&c qu&c h&i Cao đài do đ&i tá H& h&n S&n (Nguy&n thành Ph&ng) đ&i di&n và M&t tr&n Qu&c gia Kháng chi&n VN do Nh& Lang (Trình minh Th&) đ&i di&n và T&nh đ& c& sĩ do Đoàn trung Còn đ&i di&n. Đ&c bi&t là có nh&ng đoàn th& thanh niên, ph&n và trí th&c. Nói đ&c là g&n toàn dân mi&n Nam có đ&i di&n chánh th&c đ&n phó h&i. Cũng có vài g&ng m&t B&c k& di c&, nh&ng thi&t nghĩ không có đ&i di&n cho di c& B&c k& vì khi đó B&c k& di c& ch&a đ&nh c& .

Ngày 29-04-1955, đúng 10 gi& h&i ngh& g&m đúng 52 đ&i di&n cho 18 đ&ng phái và 34 nhân sĩ khai m&c t&i phòng khánh ti&t dinh Đ&c l&p. Th& t&ng N&ĐD t& trên l&u đi xu&ng và có m&y l&i: Cám &n và nêu lý do m&i đ&n h&i, đ& r&i xin rút lui đ& t&t c& h&i viên t& do th&o l&n. Nói xong vài câu Th& t&ng N&ĐD b& lên l&u, không mu&n & l&i, e có th& gây &nh h&ng th& n&y hay th&n.

Hội nghị bắt đầu làm việc ngay là buổi:

Chia đoàn: ông Nguyễn Bảo Toàn, bí thư Dân xã đang, Hòa hảo.

Thư ký: ông Phạm Việt Tuy, nhà báo.

Và họ đã nghiêm chỉnh làm việc.

(Sáng ngày hôm đó còn có 3 trái pháo kích BX bắn vào dinh Độc Lập, có một trái nổ ngay đúng lúc Hội nghị bắt đầu làm việc)

Nhưng đang khi các hội viên yên lòng chăm chú đọc chương trình nghị sự, thì ông Nhi Lang đứng lên tuyên bố:

“Thưa quý vị, tôi được chia đoàn tham chúng tôi là Mặt trận Quốc gia Kháng chiến VN đến đây gặp quý vị không phải để nói chuyện về việc Thủ tướng NĐD có bắn pháo hay không bắn pháo thì hành động của Bảo Đại. Mà là trái lại, tôi xin tham thảo một vấn đề là đã đến lúc chúng ta cần rút bỏ quy định hành động của ông Quốc trưởng vô dụng kia đi. Là vì ông ta đang làm một việc trái với nguyên tắc lãnh đạo quốc gia. Thủ hiến, thành phố Sài Gòn đang có biến, dân chúng đang xông xáo lo sợ, thì sao ông BĐ lại chọn ngay lúc này để bắt buộc Thủ tướng phải bỏ nước sang bên Pháp xa xôi kia, để “tham khảo ý kiến?” Tham khảo cái gì? Phải chăng đây là mưu kế để nhòm lút để Chánh phủ này? Vậy tôi xin tuyên bố dứt khoát, nếu quý vị bằng lòng thảo luận việc rút bỏ Bảo Đại ngay bây giờ, thì tôi xin. Bằng không, tôi xin phép ra khỏi phòng họp ngay!”.

Lúc bấy giờ các chia sẻ sự căng thẳng hay bàng hoàng trước diễn biến quá táo bạo của Nhi Lang, cũng vừa lúc đi tá Hết hán Sơn, đi đi đến thăm Cao đài Nguyễn thành Phụng đứng lên và tuyên bố tiếp:

“Nhân danh Việt Nam Phụng Quốc hội, chúng tôi đồng ý với mặt trận Quốc gia kháng chiến,

yêu cầu quý vị đừng bỏn tâm tới lợi ích triu thnh vô lý của Bảo Đại nữa, mà hãy đừng tâm làm mất cuộc cách mạng, chm dứt ngay vai trò của ông Quốc trưởng BĐ kia đi cho xong. Nếu ý kiến này không được chấp nhận, tôi cũng xin rút lui ngay tức khắc!"

Đến đây thì toàn thể cử tọa không còn rít rè nữa, nhất là khi chủ tọa đoàn Nguyễn b o Toàn cũng đứng lên tuyên bố hoàn toàn ủng hộ sáng kiến của hai ông Nh Lang và H hán Sơn, nên đứng hoan hô lên, trăm người nh m t, có người còn la lên đã đỡ o Bảo Đại và có người cởi giày ném vào mặt bức hình BĐ treo cao giữa phòng. Ông Vũ văn Mẫu, mặt giáo sư B c k , với mặt nhân sĩ nữa ch y l i c ng k n Nh lang lên vai và b o đứng lên gõ b c nh đi. Ông Nh lang c c kh l m m i h đu c b c nh đ s c a Quốc trưởng và ném xuống đất.

Sau mười phút sôi nổi, ồn ào... hội nghị nghị i l i đ b u ra mặt y ban Cách mạng Quốc gia, gồm 3 nhân vật đứng đầu nào là Nguyễn b o Toàn, Chủ tịch, H hán Sơn, Phó chủ tịch, Nh lang làm Tổng thư ký.

Vị sự đóng góp của nhiều cố vấn, mặt ghế sau y ban đã tho xong mặt bản Kiến nghị .

Và sau khi nghe Chủ tịch Nguyễn b o Toàn đọc hai lần, tất cả hội viên là 52 người đứng chấp nhận và ký tên.

Xong rồi thì các hội viên yêu cầu Chủ tịch đi lên lưu m i Th t ng NĐD xuống nghe kết quả của nghị hội.

Th t ng NĐD xuống lưu, tất cả m i ng i đ u đứng lên, ông đứng trước cử tọa, mặt x m xu ng, v b u n b u n h n là lo âu, b u không khí b ng ch c tr nên yên lặng l th ng...

Chủ tịch y ban v a c m đứng v a qu quy t đ c l n cho m i ng i đ u nghe:

Thay mặt cho toàn thể Hội nghị, tôi xin trình Th t ng kết quả của Hội nghị là bản Kiến nghị gồm 3 điểm này:

Kiểm nghiệm :

- 1.- Truật pháp Quốc trưởng Bảo Đại
- 2.- Giới tán Chánh phủ Ngô đình Diệm
- 3.- Ủy nhiệm chỉ sĩ Ngô đình Diệm thành lập chánh phủ mới để trừng trị bọn phiến loạn Bình xuyên, thu hồi chức quyền quốc gia, yêu cầu triết thoái quân đội viễn chinh Pháp và tịch thu vũ khí quân dân đội hình.

Làm ngày 29, tháng 04, 1955

Đội diên 18 chánh đội và đoàn thể cùng 34 nhân sĩ ký tên:

Vua nghe Truật pháp Quốc trưởng BĐ, mới nghe được thủ y một Thủ tướng đứng lên rồi lên lên bị nạn sặc. Ông hoàn toàn bị cú sốc. Nghe xong thủ y ông đứng ngất xỉu, tay nhấc lên bị nạn kiểm nghiệm và công gông lên bị nạn bình tĩnh, hát sặc chồm rãi trở lại gông như tướng chế mọt: Xin quý ngài cho tôi... đứng có thì giờ... suy nghĩ kỹ... và vãn để trừng trị nầy! Xin cảm ơn quý ngài!

Sau đó các hội viên lên lên t êm lên đứng bắt tay tướng già Thủ tướng, thủ y và một ông âu lo rõ ràng.... lúc đó là 5 giờ chiều. Hội nghị đã kết thúc và giới tán.

Đến đây thì cuộc Cách mạng kỳ diệu là xong và Thủ tướng Diệm bắt đầu trở về một số đã rồi. Vãn Thủ tướng NĐD chỉ muốn đến vào nhà một con tuấn mã để như giúp qua suối, không dè nhìn lên là một con bạch hổ, ông không cỡi thì nó sặc thủ tướng, như ngửi u ông dám leo lên lên nó, thì chế một cái nhẩy vớt nó để ông lên tới đỉnh núi cao vãn vãn. Thủ tướng ra khi đến giai đoạn nầy Thủ tướng NĐD vãn còn nghĩ đến một chế độ Quân chế lập hiến, chế nghĩ đến một chế độ Công hòa, cái đó là chế c. Thành ra khi bắt chuyển Truật pháp là sặc đã rồi, ông không tái một làm sao được!

Chiều tối rồi, lúc 8 giờ đài phát thanh Sài Gòn đưa tin cho toàn quốc và Thủ giới bị tởm miến Nam VN đã xảy ra cuộc cách mạng Truật pháp Quốc trưởng Bảo Đại. Cùng một lúc ủy ban Cách mạng Quốc gia kêu gọi các nhân sĩ và đội ng bào ngày hôm sau đến hội tởm tòa Đô chánh Sài Gòn để nghe ủy ban thuyết trình và bị nạn công lập sặc vãn xảy ra.

Và ngày hôm sau, tôi sẽ mời các giới nhân sĩ, các địa phương các chánh phủ, thanh niên sinh viên phổ thông, báo chí... phổ biến khắp tôi tập trung phòng khánh tiết tòa Đô chánh Sài Gòn. Ông Nguyễn Văn Toàn, Hoàng hán Sĩ và Nguyễn Lang thuyết trình về Cuộc Cách mạng Truật pháp BĐ ngày hôm trước, tôi sẽ mời các địa phương ưu tiên hoan hô, tri ân địa phương. Và thêm một màn hô bảo Bảo Đại mời tôi lên nhà, có người bắt thang leo lên gác bậc nhô to tôi treo hình Quốc trướng BĐ treo trước cửa tòa nhà và ném xuống đất, rồi có người thanh niên nhẩy lên dẫm dẫm cho nát bét (Tôi đã chứng kiến màn hô bảo do anh bạn ĐTC đi xuống khi n). Đang khi đó ba tờ ng Nguyễn Giác Ngộ (Hòa hảo), Nguyễn thành Phú ng (Cao đài) và Trần minh Thế (Mặt trận Quốc gia Kháng chiến) đứng ở ban Cách mạng giới thiệu, đứng ra trình diễn để công chúng hoan hô, như là những anh hùng đã tỏ ra thế giới. Và chúng tôi đã nghĩ vậy, vì sau tôi ng của Ủy ban Cách mạng đã có ba tờ ng này cho ý kiến, nếu không nói là cho chết, nên ba ông địa phương Nguyễn Văn Toàn, Hoàng hán Sĩ và Nguyễn Lang đã hành động, đã lên tiếng hát sẽ đứng như vậy (synchronized) và như vậy mà lôi kéo tôi tôi Hối nghi một cách dễ dàng, như là khi các thành phần hội họp đã sẵn có tiềm thức phổ biến hoàng rồi.(5)

(5) Về cái ý phổ biến phổ biến hoàng này có trong Nam thời vua Tự Đức tức là gần cuối thế kỷ 19 khi vua Tự Đức nhượng cho Pháp 3 tỉnh miền Đông, rồi 3 tỉnh miền Tây Nam kỳ tức là một cách dễ dàng quá. Rồi đến khi phong trào Kháng Pháp trong Nam, như của Thủ khoa Huân, của Truật công Địch, của Thiệu hân Địch, của Cờ quỳ Truật văn Thành... rồi bị truật đình nhà Nguyễn bắt rồi giết như hoàn toàn. Để rồi qua thế kỷ 20, phong trào Tây hân, như các nhà cách mạng Địch Nguyễn an Ninh, Nguyễn văn Nguyễn, Thủ thu Thủ, Hoàng hân Thủ và như là Phan chu Trinh đã gieo rắc trong Nam như là trong giới trí thức ý thức phổ biến hoàng hay Công hòa. Ngoài ra chế độ thực địa Pháp là chế độ thực địa có văn hóa công hòa hân là quân chủ, cho dù nó phát xuất thời Napoleon III....

Đến đây thì cuộc Cách mạng đã đứng ở chánh thức hóa bằng một văn kiện có rất nhiều chữ ký rất nặng giá vì địa phương cho nhiều đoàn thể chánh trị hay quân chúng và công khai hóa bằng đài phát thanh, bằng xác nhận trước công chúng của thủ đô Sài Gòn/ Chợ Lớn. Như thế phổ biến nhìn nhận là cuộc Cách mạng này đã thành tựu một cách tuyệt đối rồi. (Period, Point final). Và theo tôi cuộc Cách mạng này là biến cố lịch sử quan trọng nhất từ ngày Việt Minh cướp chánh quyền trên tay Chánh phủ Bảo Đại/ Truật truật Kim tử Sài Gòn ngày 23-08-45 (tức Hà nội là ngày 19 tháng 8, 1945) 10 năm trước, vì nó có tính cách quyết định, dù chế độ là độc lập, san bằng. Những người xây dựng cái gì thì phải độc lập và san bằng trước cái đã. Đó là một lẽ tất nhiên. Còn chuyện xây dựng là chuyện của hậu thế.

Cuộc Cách mạng Truật pháp Quốc trướng Bảo Đại này là tác động của dân miền Nam nói chung, trong đó quân chúng Nam kỳ tức là qua các địa phương của họ đã đóng một vai trò chủ động, không ai có thể chối cãi được. Dù là tiêu cực hay là độc lập và san bằng, những tích cực là nó đã dẫn đến hình thành ra Địch như Công hòa, vì ngay lúc đó chính Thủ truật Nguyễn Địch còn nghĩ tới chế độ Quân chủ lập hiến.. Những tai hại vô cùng, chế độ năm năm sau cũng

chính quyền chúng Nam kỳ là cớ nh (không quí đưa cớ nôm) qua Mặt trận Giải phóng Miền nam đã đóng một vai trò qua quan trọng, dù không phải là chủ động đã khởi sự tàn phá, không phải chỉ Địch như CH mà cả Địch như CH nữa. Sau 15 năm dồn đống, đúng hơn là làm cớ sự cho CS Miền Bắc thôn tính hoàn toàn, đúng hơn là thu hoạch hóa miền Nam, cho đến bao giờ? Truật pháp BĐ là một tác động Cách mạng sáng suốt hợp tình hợp lý bao nhiêu, thì tác động gọi là Mặt trận Giải phóng miền Nam, là một cái sai lầm ghê gớm, nếu không nói là ngu xuẩn tày đình bấy nhiêu, như lịch sử 34 năm qua đã chứng minh quá hùng hồn, vì họ lấy tại họ vô cùng, cho quyền lợi, cho cả quyền làm người cả dân miền Nam nói chung và dân Nam kỳ là cớ nh nói riêng.. Tuy nhiên, tôi còn hy vọng, dù mong manh đi nữa, sẽ có ngày quần chúng miền Nam nói chung và Nam kỳ là cớ nh nói riêng sẽ đứng lên làm một cuộc Cách mạng nữa. Và lần này là một cuộc Cách mạng vô cùng thi thiết yếu cho sự sống còn của cả một dân tộc VN, không riêng gì cho miền Nam hay Nam kỳ là cớ nh. Đó là sự mong cả lịch sử giao phó cho dân miền Nam, không riêng gì người trong nước hay ở hải ngoại.

(ở đây cũng nên nhắc lại những biến cố rất quan trọng sau đây, những tôi không là bên vì nó không có tính cách quyết định, nó như là một màn cả một trận bị hại lịch sử mà các diễn viên, những tên lưu manh hùng ng, những nhà ngoi giao lưu ng, cho đến những chánh trị gia lợi ích phi thường, những anh hùng rất thông minh và can trọng... mà vai nào cũng được sắp đặt, được sắp đặt đây không có nghĩa là vai trò nào cũng thật đáng v tay.

Đầu tiên là chuyển cả một ông tướng Nguyễn Văn Võ, tướng Ng lập quân, Đà Lạt, đến các Quốc trưởng BĐ bởi nhiệm ngày 28, tháng 04 - cùng một lúc triệu tập Thủ tướng Diệm và Tổng Tham mưu Lê Văn Thọ qua Pháp – làm Tổng tham mưu quân đội Quốc gia VN thay thế tướng Hình đến cả toàn quyền hành động. Đến cả nhiệm xong, tướng Võ với kéo Ng lập quân vào ngay Tổng tham mưu bộ tại tướng Thọ, kéo vào dinh Gia long toàn tập để chánh phủ NĐD. Lúc đó là 6 giờ chiều. Những người nhiên ý ban Cách mạng, sau khi trình diện tòa Đô chánh đã đi tên là Hội Đồng Nhân dân Cách mạng Quốc gia kéo nhau vào dinh Địch lập và một lần nữa Nh lang lợi là người táo bạo nhất dám dùng một khẩu súng tay (chả chả đã lên đến), bộ tại tướng Võ phải đưa tay lên đầu hàng, nghĩa là cuộc phản đởo chánh của tướng Võ bị ng chế hóa ra mây khói.. Đến đây đúng là trò hề, vì một năm phút trước cả tướng Võ áp lực Thủ tướng NĐD để chế, bây giờ ông phải như Thủ tướng che chở cho ông khi một mặt mạng. Đến rồi đưa hàng Cách mạng, ký cả hai tay giấy cam kết trở lại hợp tác với Thủ tướng. Những hai ba giờ sau lợi phản phé, mưu lợi ng người lợi thế. Song đến chừng đó thì không còn một ma nào coi ông có chút gì nghiêm chỉnh cả, nên một người đến bộ rồi ông, bộ tư bu cả ông phải cuốn gói rút quân chạy về Đà Lạt, lúc đó đã 3 giờ sáng.

Chuyện thứ hai là chuyển cả một ông đến cả Collins cả TT Eisenhower. Sau khi không chinh phục được Thủ tướng Diệm theo đề nghị ngu ng cả i cả chánh phủ cả mình, ông cho mình bị khinh bỉ, một mặt với bên bè chí binh, biệt đầu lợi không có miền lợi cả một mặt m đàn bà xúi bẩy vào...ông với bên VN trở về Miền chính hai ngày trước khi BX khởi khởi. Ông với

Mở rào rỉ t v n đ ng v i Qu c h i, v i b Ngo i giao, v i h i đ ng An ninh Qu c gia và tri t đ khai thác tình t b n chi binh v i chính TT Eisenhower. Sau 5 ngày v n đ ng không ng ng ngh , ông thành công: TT Eisenhower g i t i h u th tuyên b “Di m must go” đ ông Đ c s mang v Sài Gòn, ph bi n cho các đ ng phái liên h , cũng có th nh là món quà đáng giá tri u đ cho b n chi binh c a ông là t ng Ely và nh t là cho B y Vi n.

Nh ng không ai dè, chính trong th i gian ông M th t ng NDD đã ký s c l nh m chi n đ ch Hoàng Di u do đ i tá Du ng văn Minh làm t l nh, đ ph n công Bình Xuyên và ngày m t ngày hai quân đ i Qu c gia VN đã đánh b t hai trung đoàn BX ra kh i đ a bàn Sài Gòn/Ch l n, tàn quân BX rút ch y vào R ng Sát, hoàn toàn tan rã và chi n đ ch đã k t thúc trong vòng m i ngày và ngày mùng 8 tháng 5 đ i tá D ng văn Minh kéo quân kh i hoàn v . Quân đ i Qu c gia t n th t vài m i sinh m ng.. Ch ng may l i m t m t t ng tài, cũng là m t nhà chánh tr đ y h a h n. Sáng ngày 02-05-1955 t ng Trình minh Thế kéo quân qua c u Tân thu n đ truy kích quân binh BX, m t ng i lính Pháp trong tàn quân BX b n s t bên kia c u, t ng Th ch t ngay trên “command car”. (Sau n y ng i Pháp có b n tin là đã tr đ c thù cho t ng Chanson và Thái l p Thành, tay ch n c a Pháp, vì hai nhân v t n y đã b quân c a tu ng Th ám sát ch t Sadek năm b y năm tr c.)

Sau khi thành công xoay chuy n Wahington h n 180 đ , t ng Collins h n h bay v VN. Trên con đ ng bay v Sài Gòn thì Washington đ c tin th t ng NDD v i quân đ i Qu c gia trung thành, nh vũ nh bão ph n công BX mà chi n th ng trong t m tay c a Th t ng rõ ràng. Đánh BX đ ch ng minh Th t ng có đ b n lãnh và tài ba đ n đ nh tình th , b t ch p nh ng m u mô l n l o c a th c dân Pháp và c ch p ngu ng c a t ng Collins. Cho nên Washington l p t c ph i tr l i ng h th t ng NDD còn h n tr c (statu quo ante) và đã v i v đánh m t di n văn khác đ th tiêu b c th c a Collins đang c m tay. Cho nên khi ông Đ c s v a xu ng phi tr ng TSN thì cũng v a lúc m t nhân viên tòa đ i s ch y đ n trình cho ông m t di n văn h a t c. Ông ph i m ra xem li n, tôi không th y g ng m t c a ông đ c s Collins lúc b y gi , nh ng tôi ch c là ông ph i đ m hôi h t, dù tr i Sài Gòn tháng 5 không nóng l m, nh ng có th ông c m t ng là đã t i tháng 8 r i! Tôi nghi p cho ông Đ c s , quá nhi u t ái (ego), làm m t sáng su t!

Đ n đây thì ph i nhìn nh n là trên th c t ch đ quân ch c a nhà Nguy n v i 13 tri u đ i (1802-1954) đã th t s cáo chung, sau m t th i gian 9 năm (1945-1954) h p h i. V n đ c l p c a VN do quân đ i Nh t ban cho (09-03-1945) , không do tranh đ u, do hi sinh mà đ c, t t nhiên không giá tr bao nhiêu, nên Nguyên th qu c gia phung phí m t cách vô ý th c là ph i. Tuy nhiên trong m y tháng đ c l p qu c gia (09-03 đ n 24-08-1945), chánh ph Tr n tr ng Kim cũng làm đ c m t vi c cho qu c dân là C i t h th ng giáo đ c qu c gia theo đ nh h ng dân t c. Nh ng cùng m t lúc làm m t vi c vô cùng tai h i cho qu c dân nh t là i mi n Nam k l c t nh. V n ngày 02-05-1945, Hoàng đ B o đ i đã ký s c lu t phóng thích t t c tù nhân chánh tr , mà trong đó 90% là cán b CS, b Pháp giam gi i Côn đảo t phong trào

Soviét-Nghệ Tĩnh (1929-30) và cuộc nổi dậy trong Nam (1939-1940) của Đệ tam Quốc tịch, mà tịch số lên đến trên 10,000. Nhờ đó mà ngày mốt ngày hai (tháng 6, tháng 7, 1945) của mỷ ngàn cán bộ CS, (trong đó có Lê Duẩn, Tôn đức Thắng, Phạm Hùng, Lê văn Lương...toàn là cán bộ cao cấp), sau nhiều năm tôi luyện và lý thuyết và a kế thuật hành động để đón tiếp nhiệt liệt trở về Cờn thỏ, Sóc trăng, Trà vinh...để rồi làm ung thú vị chánh trị ng miền Nam, đưa VM nắm lấy thế thuợng phong, đàn áp các Giáo phái, giết hại các nhà ái quốc chân chính, cướp đoạt chánh nghĩa quốc gia, thực công cuộc kháng Pháp cho đến Đỉnh biên phỏ, tháng 5, 1954.

4.- Công vụ thế giới là một công vụ hân hạnh.

Khi tôi và đi u khi n VHD, các trịợng BKBD và Hội Văn hóa Bình dân, với chức vụ Bí thư Liên lạc Nam Bộ c Việt, tôi đã trở thành một công vụ n đa dợng (tịch tịch, văn hoá và an ninh) của Thủ tịch ng NĐD. Ở đây tôi không nói tôi đã làm nhợng gì, tôi chỉ nói đến nhợng gì tôi thấy tôi nghe, cũng là chức ng nhân cho nhợng biến cố lịch sử kể ra sau đây.

Thế ra từ đây vai trò của CLNVCM để ng càng ngày càng trở nên quan trọng và rõ ràng hân. Nói đến Cờn lao trong giai đợan này, ngoài lý thuyết Nhân vớ, không phải chỉ là nhợng thành viên đợu nào của nó là Ngô đình Nhu, Trịợng quốc Bộ u, Trịợng chánh Thành, Trịợng trung Dung... , và trong chức ng mỷ hân hạnh của nó là Liên lạc Nam Bộ c Việt, (thành lập từ đợu tháng 04, 1955 và giữ i tán đợu năm 1958), mà còn phải kể nhợng đoàn thể do Cờn lao lãnh đợo, như Tập đờan Công dân, Phong trào Cách mạng Quốc gia... Tất cả đợu nhìn nhận Thủ tịch ng sau là Tổng thế ng NĐD làm lãnh tịch tịch cao, biểu tượng cho chính nghĩa Quốc gia hay Dân tịch, chức ng lĩ HCM, biểu tượng cho chức nghĩa Quốc tịch Mac-lêninit (4)

(4) (Cũng lỏ là trong nhợng cuộc kháng hoợng và a kế trên nhợng ngợi cũn kể bên ông Diệm nhợt toàn là ngợi Trung hay ngợi Bộ c, chỉ có một mình tôi là ngợi Nam, mà cuộc Cách mạng Truợt phỏ BĐ lỏ hoàn toàn là do tác đợng của ngợi miền Nam. Có phải vì thế mà thế giới Diệm phải suy nghĩ cở 2 tháng mới khởi sự hành động một cách dứt khoát với BĐ.)

Và thành tích của thế và rợc rợ nhợt của CL, là cuộc Trịợng của Dân ý, kéo theo là Quốc hội lập hiến với Hiến pháp 1956 của nó, cũng là cái ID (lai lịch) của Đệ nhợt Cộng hòa của miền Nam (1956-1963).

a.- Trịợng của dân ý.

Ngày 22 tháng 10, tướng Ngô NĐD qua hòm thư ngụy truyền thanh đã kêu gọi quốc dân ngày hôm sau nên dùng cái quyền tự do của mình, cũng là nhiệm vụ của người công dân, phải đi đầu phiêu lưu chiến đấu giành lấy Quốc gia Tự do và ông, tức là chiến đấu cho Quân chế hay Cộng hòa.

Và ngày 23 tháng 10, 1954 quốc dân miền Nam đã nhiệt liệt hưởng ứng lời kêu gọi của Thủ tướng NĐD, náo nức kéo nhau đi đầu phiêu lưu và kết quả hốt số cử tri đầu phiếu cho thủ tướng NĐD: 5,838,907 cử tri đi bầu.

5.721.735 lá phiếu Tự do Quốc gia Tự do và bầu NĐD lên thay thế, như là Quốc gia Tự do VN.

Như thế Thủ tướng NĐD thu về cho mình gần 98% số phiếu đi bầu. Thế thì Thủ tướng Diệm không cần đến một phần xuýt cao hơn thế. Vì ai ai cũng định ninh ông thế này và thế này.

(Ai nói gì thì nói theo tôi kết quả hay không còn sự nghi ngờ hoàn toàn trung thực với ý người dân, nếu có một hai thùng phiếu không hợp lệ vì nhân viên chánh quyền quá sốt sắng đến chỗ ngu xuẩn, thì chỉ là một con số quá nhỏ, không đáng kể.)

Như thế Quốc dân miền Nam muốn chấm dứt chế độ Quân chế và thay thế cho ông NĐD nhiệm vụ thiết lập chế độ Cộng hòa dân chủ. Cho nên cách này hay cách nào Tự do Quốc gia Tự do như là một đề ra các Bí thư của các đảng phái, như là một quá trình tiến hóa chánh trị bắt đầu bắt đầu của các đảng phái.

Ngày 26 tháng 10, 1955, Thủ tướng NĐD tuyên bố Hiến chương tạm thời, theo đó tạm VN là một nước Cộng hòa, người lãnh đạo là Quốc gia Tự do kiêm luôn chức Thủ tướng, tức là Tổng thống nước Việt nam Cộng hòa.

Đến đây thì uy tín của Thủ tướng lên đến tột đỉnh, trong nước cũng như trên thế giới, vì tuy rằng đã có Quốc dân ủng hộ ông. Nhưng đó mà ông gọi là quy tắc bất biến các vấn đề tạm thời kho vùi Pháp chế hoàn thành để lập Quốc gia tự do: a) Pháp phải giao trả lại cho VN hoàn toàn chủ quyền trên tài chánh (VN không còn phải trong khu vực đóng quân Pháp nữa), b) chế độ ngoại giao (Cao ủy Pháp được gọi là tán, tạm thời Ely chỉ là một đề nghị, bộ Ngoại giao VN giao thiệp với các nước Ngoại giao Pháp) và c) chế độ quyền Quốc gia phòng, quân đội Pháp lập tức rút

Số Thứ tự Lịch Sử : Ông Ngô Đình Diệm có "soán ngôi" vua Bảo Đại? Ai giết tướng Trình Minh Thế?

Tên: Giản;: Huân Văn Lang

Chức vụ: Nhà văn, 15 Tháng 11 Năm 2009 21:04

quân cho hết trong vòng 6 tháng-

1 b-Xây dựng chế độ Công hòa.

Ngày 23-01-56 Thứ trưởng ký nghị định thành lập Ủy ban Quốc hội lập hiến.

Ngày 04-03-56, Quốc dân miền Nam nhậm chức hội đồng hành quân đi đầu phiến quân, ban 123 dân bị quân cho Quốc hội lập hiến.

Ngày 26-10-56 tân Hiến pháp được công bố.

Nhà văn Việt nam Cộng hòa ra đi, Thứ trưởng NGD được xác nhận là Nguyên thủ Quốc gia, dẫu danh xưng là Tổng thống, kiêm chức vụ Thứ trưởng, với 2 nhiệm kỳ là tại địa, mỗi nhiệm kỳ là năm năm.

(Bài nói chuyện của Hội Tác giả VN Hội ngoại, ngày 08-11-2009)